

Na pobudo sveta potrošnikov KS Koseze na OŠ Veljka Vlahoviča vzgajajo mladega potrošnika

Dela so se lotili celovito in temeljito

Kako vzgojiti mladega potrošnika, da bo znal pravilno presoditi vse pojave, ki se porajajo ob vsakdanjih nakupih v trgovinah in vplivati na preskrbo v njih, je vprašanje na katero tega so želeli dobiti odgovor učitelji gospodinjstva na osnovni šoli Veljka Vlahoviča iz Koseze. A odgovor zares dobiti je zelo težko, kajti mladi še vedno ne najdejo stika s krajevno skupnostjo v kateri živijo — z njenimi samoupravnimi organi, še zlasti ne s sveti potrošnikov, ki bi na področju vzgoje potrošnika morali največ narediti. V krajevni skupnosti Koseze se sveti potrošnikov tega problema dobro zavedajo zato so dali pobudo osnovni šoli Veljka Vlahoviča, naj imenuje učitelja gospodinjstva kot mentorja vzgoje potrošnika in svet potrošnikov. Mentorica Vilma Irman je to zahtevno nalogo z veseljem sprejela in se dela lotila celovito in temeljito.

Njeno zavzeto delo je obrodilo sadove saj se je vzgojno izobraževalni program praktično zasnovala in tako pritegnila številne mlade — zlasti učence višjih razredov osnovne šole, ki se poklicno usmerjajo. Najprej so si ogledali trgovski center Emono, se seznanili z delom v trgovinah, zlasti pa s trgovskim poklicem, ki je zdaj marsikomu postal zanimiv. S poslovodkinjo so se pogovarjali o izbiri izdelkov, poteku dobave, skladiščenju, prodaji, prisvajanju dobrin, poštenosti kupcev, prodajalcev itd. Skratka nizala so se številna vprašanja in odgovori, ki mladim širijo obzorje. Zanimal jih je odnos med proizvajalci in kupci saj se denimo v razvitem svetu prav sveti potrošnikov tisti, ki so strah in trepet za proizvajalce. Od njihovih odločitev je

pogosto odvisno ali bodo kupci sploh še segali po njihovih izdelkih. O delovanju svetov potrošnikov pri nas pa ne bi zglobljali preveč besed saj le-ti v krajevni skupnosti niso zaživel. Tudi zato ne, ker mladi ne najdejo pravega navdaha za tovrstno delo, saj so sveti potrošnikov še vedno bolj sestankarski, malo jih je čutili na terenu. Zaradi neznanja in nepoznavanja pa ostajajo le nemi opazovalci. Učenci so se udeležili enega izmed sestankov sveta potrošnikov v KS Koseze na katerem so se celovito seznanili z delom svetov in nedejavnostjo le teh. Razveseljiva je bila pobuda oziroma predlog predsednika pionirskega odreda, da v svet potrošnikov imenujejo tudi člana pionirskega odreda, ki je bil soglasno sprejet.

A da bi delo v krajevni skupnosti bilo celovito zajeto, so se učenci udeležili tudi sestanka hišnega sveta v ulici Bratov Učakar 128. Seveda pa obisk v tej ulici ni bil zgolj slučaj. Namreč ta hišni svet je eden najbolj dejavnih v občini Šiška, kar je seveda hvale vredno, še zlasti, če vemo, da je delo v številnih hišnih svetih zamrlo. To smo, sodili tudi po besedah učencev, ki so si bili edini, da pri njih ni tako. No, kakorkoli že, na osnovni šoli Veljka Vlahoviča so prebili led. Učenci so dopolnili šolsko znanje o kulturi bivanja v svojem okolju in širše. S tovrstnimi spoznanji in stiki pa so odprli tudi številna vprašanja okoli urejanja in čuvanja okolja. Upajmo le, da bodo tudi druge šole spoznale namen takšnega sodelovanja oziroma povezovanja s krajevno skupnostjo v kateri živimo in delujemo.

V. V.

Srečanje mladih varuhov človekovega okolja na Reki

Na občinskem tekmovanju osnovnošolcev v splošnem ljudskem odporu in družbeni samozaščiti je ekipa tekmovalcev osnovne šole Valentina Vodnika dosegla kar lep uspeh — uvrstili smo se na prvo mesto — zato pa smo se v organizaciji Zveze prijateljev mladine lahko udeležili srečanja mladih varuhov človekovega okolja na Reki, ki je bilo v prvih dneh junija.

Na Reki smo bili gostje svojih vrstnikov, ki so nas ljubezno odpeljali na svoje domove. Drugi dan bivanja na Reki je potekalo tekmovanje mladih varuhov človekovega okolja v kasarni Španskih prostovoljcev na Trsatu. Tekmovalci so bili razdeljeni v skupine po šest članov, mednje so uvrstili tudi nas. Reški učenci so prinesli s seboj veliko hrane (neoplujen krompir, fižol, moko, solato in druge užitarne rastline, ki jih je mogoče najti v naravi — školjke, polže...) ter pripomočke, ki so potrebni za življenje v naravi (žeblice, vrvi, kovinsko posodo, trske...). Skrbno so mladi tekmovalci uredili tudi pano z risbami in fotografijami okolja, v katerem živijo s poanto: kako neodgovorno uničujemo morje, travnike, gozdove in onesnažujemo ozračje. V tekmoval-

nem delu so učenci »građivo«, ki so ga prinesli s seboj, uporabili v praksi hrano so npr. pripravljali na ognjišču, ki so ga naredili sami. Spretno so iz vrvi zavezovali različne vozle, izdelovali iz žice igle za šivanje, razkuževali vodo, se orientirali s pomočjo kompasa, opravljali vaje za preizkus vzdržljivosti in pisali teste. Gasilci so demonstrirali gašenje ognja s pomočjo pene. Vojaki so pripravili razstavo orožja, ki smo ga pod njihovim vodstvom lahko tudi sami preizkusili. Prislunhili smo tudi predavanju o varstvu in zaščiti človekovega okolja. Res pester program!

Kulturnemu programu z nastopom pevskega zbora, popevkarjev, folklore je sledilo kosilo, fotografiranje za spomin in — slovo. Organizatorji so nas povabili na ponovno srečanje jeseni, ko bodo pripravili križarjenje po Kvarnerskem zalivu. Za sodelovanje so nam podelili priznanje, ki nas bo spominjalo na lepo preživete trenutke na Reki in na prijatelje z Reke. Bilo je poučno in tudi slabo vreme, ki nas je spremljalo, ni pokvarilo dobrega razpoloženja.

Kuzman Dare in Helena
OŠ V. Vodnik

Prijateljstvo med Vukom in Kopitarjem je zbližalo tudi učence iz Vodice in Tršiča

Pred tremi leti so se začele tkati vezi med osnovnima šolama F. Marn iz Vodice in Vukovo-spominsko šolo iz Tršiča. Že lani pa je krenila »mini odprava« učencev in učiteljev iz Vodice v Tršič (nam Slovincem sicer manj znan, ne pa tudi učencem iz drugih republik), saj je shod učencev Dački sabor, že tradicionalna prireditve, na kateri se predstavijo mladi recitatorji, plesalci, pevci pa še kdo in tako počastijo spomin na velikega Vuka Karadžića.

Gotovo ni treba posebej poudarjati, zakaj so si Vodičani zbrali ravno Tršič, majhno vasico blizu Loznice ob srbsko-bosanski meji (Podrinje), kjer se je pred dvesto leti rodil reformator novega srbskohrvatskega knjižnega jezika Vuk S. Karadžić, s katerim je bil najtesneje povezan naš rojak iz Repenja Jernej Kopitar. Njuno prijateljsko sodelovanje je obrodilo žlahtne sadove, ki so bili trdna podlaga za nadaljevanje njegovega dela. Celo letošnje leto je posvečeno 200-letnici Vukovega rojstva tako doma kot tudi po svetu. Praznovanju so se pridružili tudi učenci obeh, že prej omenjenih osnovnih šol, saj so nas aprila obiskali prijatelji iz Tršiča, o čemer so bralci Tribune že lahko brali, zato bo v tem zapisu nekaj več o obisku učencev OŠ F. Marn iz Vodice na 16. »Dačkem saboru«, 17. maja v Tršiču.

Na dolgi poti proti Srbiji smo se za kratek čas ustavili v zloglasnem ustaškem taborišču Jasenovac, ki je grozovit opomin na 4-letno nečloveško morijo iz ne tako davne preteklosti. V Tršič smo prispeli polni pričakovanj, zlasti učenci, saj so komaj čakali snidenja s svojimi prijatelji, ki so jih aprila gostili v Vodicih. Domačini so se res odrezali, celo dobrodošlico so nam izrekli v slovenščini. Nato smo jo družno mahnili proti Vukovi rojstni hiši. Povedati je treba, da je hiša na novo postavljena (prvotna je pogorela), originalna sta v njej le dva predmeta, nepogrešljive Vukove gusle in lesen stol.

V Vukovi spominski šoli smo si ogledali razstavo starin, ki so pričale o navadah tamkajšnjih prednikov, likovnih izdelkov učencev obeh šol na temo: Prijateljstvo med Karadžićem in Kopitarjem (največ motivov iz srbskih ljudskih pesmi) in fotografij o aprilskem obisku v Vodicih.

Najbolj slovesno je bilo v nedeljo. Že v zgodnjih jutranjih urah se je valila nepregledna množica mladih, pa tudi starejših, mimo Vukove šole proti kraju shoda, ki se po tradiciji

odvija na prostem, z odrom v majhni dolini in lesenimi sedeži. Pihalna godba Lira iz Šida je napovedovala začetek slavnosti. Nato so zazveneli ubrani glasovi združenih pevskih zborov z Mokranjčevu Himno Vuku in nagrajenih recitatorjev vseh starosti. Paša za oči in uho so bili mladi plesalci ob zvokih sodobne glasbe, še bolj pa folklorni skupini, domača iz Loznice z Brankovim kolom in drugimi plesi in gostujoča iz Plocka, poljskega mesta, s katerim so domačini že 20 let pobrateni. Kanček slovenskega narodnega napeva je med poslušalstvo vnesla vokalno-instrumentalna skupina OŠ F. Marn z venčkom slovenskih narodnih, pod vodstvom B. Iliča.

Naslednji dan smo se poslovili od prijaznih gostiteljev, si obljubili, da se ne vidimo zadnjič, kar so najbolj vneto dokazovali prav učenci, saj se nikakor niso mogli posloviti od svojih novih prijateljev, ki so jih tako nesebično gostili. Obljube, stiski rok, izmenjava naslovov so potrjevale, da se bodo besede tudi udejanile. Sicer pa je bil namen že dosežen, otroci so se srečali, videli, kako živijo vrstniki iz Srbije in spoznali, da nacionalne meje ne morejo biti ovira za medsebojno sodelovanje, in da se le tako tkejo vezi, ki nas povezujejo in zbližujejo.

ŠKUD O, F. Marn Vodice
Nada Fajdiga

ZAHVALA

V ponedeljek, 22. 6., smo bili mali šolarji v Bistri, kjer smo si ogledali tehnični muzej, oziroma prometni in lovski oddelek. To je bil naš zaključni izlet, s katerim se bomo poslovili od vrta in postali osnovnošolci. Ker je vožnja precej draga, smo vedeli, da starši tega bremena ne bodo zmogli. Zato smo se odločili, da zaprosimo za pomoč Slovenijaavto, s katerimi že vrsto let uspešno VVE Litostroj sodeluje. Delovna organizacija se nam je na našo prošnjo takoj odzvala. Ker pa je bilo denarja še vedno premalo, nam je na pomoč priskočil še kopirbiri — FIC iz Bežigrada.

Za to nepopisno lepo doživetje se jim najlepše zahvaljujemo in jim želimo še v naprej veliko delovnih uspehov.

Skupina medvedki
in tovarišci
Zvonka in Jana